

Кому служать профспілки?

Два дні у Києві проходив II (позачерговий) з'їзд Федерації незалежних профспілок України. Як делегат в його роботі взяв участь і голова райкому профспілки працівників агропромислового комплексу нашого району Андрій Лук'янович ОСТАПЧУК. Увазі читачів пропонуємо з ним інтерв'ю нашого кореспондента.

— Перше запитання до Вас, Андрію Лук'яновичу, таке: чим викликаний цей позачерговий з'їзд?

— Нинішній профспілковий з'їзд — значна подія в суспільному житті України. Потреба його проведення викликала зміною соціально-політичного устрою, переходом до ринкової економіки, розмаїттям форм власності. Виходячи з цього, перед профспілками постало завдання розробити і здійснити нову стратегію і тактику дій, знайти своє місце в такому нелегкому сьогоднішньому житті нашої молододержави, зокрема, відпрацювати механізм взаємовідносин трудових колективів, їх профспілкових організацій з новими власниками підприємств, переглянути свої відносини з державою.

Кілька слів про делегатів. Їх було обрано 1268, які представляють більш 20-мільйонну армію профспілки в Україні. Найчисленніша делегація від АПК — 299 чоловік, 76 процентів депутатів — українці,

20 — росіяни. Рівненщина послала на з'їзд 34 чоловіки.

— Як відомо, з групами делегатів з'їзду зустрічались Президент України Л. М. Кравчук, Голова Верховної Ради України І. С. Плющ, Віце-прем'єри В. І. Євтухов, Ю. Я. Іофе, ряд міністрів. Їх думка про профспілки.

— Останнім часом між профспілками та керівництвом України виникло певне протистояння. Наймасовішу громадську організацію не можна залишати права законодавчої ініціативи, обмежувати її діяльність, брати під прес влади. Хіба не викликає подиву те, що навіть нова Конституція України писалася без участі профспілок? Чи взяти ж оте питання про локаут, тобто часткове чи масове звільнення працівників, якщо вони вдалися до страйку.

Отже, тут цілий клубок різних поглядів на важливі речі з боку владних структур і профспілок. Вони й були в центрі уваги під час цих зустрічей. І треба сказати, що

в багатьох моментах вироблено спільну думку. Очевидно, що надалі пліднішими, конструктивнішими будуть стосунки між профспілками та державою. Бо їх загострення знижує безпеку та стабільність суспільства, провокує виникнення некеріваних соціальних бунтів. До активного співробітництва готовий новий Кабінет міністрів. У багатьох делегатів з'їзду в тому числі і в мене, досить позитивне враження про команду Л. Д. Кучми.

— Як же безпосередньо проходив сам з'їзд, які документи прийнято на ньому?

— З доповіддю на з'їзді виступив О. В. Єфіменко — в. о. голови Федерації незалежних профспілок України. Обговорення її проходило досить гостро, по діловому. Лише на другий день змогли прийняти резолюцію. А найголовніші документи, які прийняті на з'їзді, — це Програма профспілок України та Статут. До речі, в ході з'їзду змінено назву Федерації незалежних профспілок України на Федерацію професійних спілок України. Вищим органом Федерації є з'їзд, який проводиться раз в 5 років. А між з'їздами — конгрес, який

проводиться раз в рік.

— На з'їзді розглянуто й організаційне питання. Проінформуйте про нього.

— На посаду голови Федерації профспілок України було висунуто десять кандидатів. Кожен на з'їзді виступив із своєю програмою. Чотири чоловіки зняли свої кандидатури. В список для голосування було занесено шість претендентів на профспілкового лідера. І несподіваним для багатьох нас виявилось те, що за першою спробою головою Федерації було обрано Олександра Миколайовича Стояна — доктора історичних наук, старшого консультанта служби Президента України по зв'язках з громадськими, політичними організаціями та рухами. 1943 року народження. За нього віддали свої голоси 697 делегатів. Стільки прихильників набрала його програма.

— Чи з'явилися після з'їзду у вас нові думки щодо діяльності профспілок? Чим вони конкретно повинні сьогодні займатися?

— Я ще раз переконався і на цьому наголосив Президент Л. М. Кравчук, який виступив на з'їзді, що профспілки — це впливова

сила у суспільстві, в них треба зняти організованість, з ними треба рахуватись. Сподіваюсь, що між профспілками, з одного боку, та органами влади, з другого, буде конструктивне співробітництво, щоб людина могла більше заробити і краще жити.

А чим повинні безпосередньо займатися низові профспілкові організації, їх керівні органи? Насамперед, пильно стояти на захисті економічних, соціальних, трудових, правових, духовних інтересів людей праці і тих, хто уже на пенсії. Можливо, це заявлена фраза, але яке тут широке поле діяльності! Ми не повинні дозволити, щоб обідрали нашого трудівника під час «прихватування», «ваучеризації», «комерціалізації», «лібералізації цін» та інших страхіть ринкового шляху. Нам треба вистояти, не дозволити новоявленим ділкам, мафії, корумпованим структурам наживатися, а простих людей довести до зубожіння. Наші спільні дії, єдність, ініціатива, настирливість — це наша сила у боротьбі з масовим пограбуванням країни, занепадом економіки, за нормальне людське життя.

Інтерв'ю із
Ростислав
ЖУРОМСЬКИЙ.